

Dosarul nr.3ra-919/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (I. Secrieru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, E. Palanciuc, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

03 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexei Rotarciuc împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 12 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 15 ianuarie 2020, Alexei Rotarciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, solicitând anularea refuzului Casei Naționale de Asigurări Sociale din 13 ianuarie 2020, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să recalculeze pensia din data de 01 decembrie 2018 în baza Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar.

În motivarea acțiunii Alexei Rotarciuc a indicat că, din 01 februarie 2010, în baza art. 73 din Legea cu privire la Procuratură, beneficiază de pensie pentru vechime în muncă în mărime de 80% din salariul de funcție, iar pe perioada de plată a pensiei, legislația în vigoare a stabilit recalcularea salariilor și a pensiei procurorilor conform Legii nr. 37 din 07 martie 2013, nr. 238 din 23 decembrie 2013 și nr. 270 din 23 noiembrie 2018.

Reclamantul a menționat că, prin decizia din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin încheierea din 04 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, Casa Națională de Asigurări Sociale a fost obligată să-i recalculeze lui Alexei Rotarciuc

pensia pentru vechime în muncă, ținând cont de majorarea generală a salariului procurorului în funcție începând cu data de 05 aprilie 2013 și 01 august 2016, după creșterea salariului potrivit art. 60 din Legea nr. 3 cu privire la Procuratură.

Reclamantul a invocat că, Legea nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, în vigoare din 01 decembrie 2018, prevede procedura de stabilire a drepturilor salariale în raport cu ierarhia funcțiilor în sistemul bugetar, însă Casa Națională de Asigurări Sociale nu i-a recalculat pensia conform nominalizate, din care considerente, s-a adresat cu cerere către Casa Națională de Asigurări Sociale, care i-a promis recalcularea pensiei până în luna decembrie 2019, ceea ce nu s-a realizat.

La 11 decembrie 2019, a depus cerere către Casa Națională de Asigurări Sociale, prin care a solicitat recalcularea pensiei, iar prin răspunsul din 13 ianuarie 2020, i-a fost respinsă solicitarea.

Astfel, invocând ilegalitatea refuzului Casei Naționale de Asigurări Sociale, reclamantul susține că abrogarea Legii cu privire la Procuratură nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008, prin Legea nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, nu poate servi temei de refuz în recalcularea pensiei, deoarece legea nu are efect retroactiv. Respectiv, abrogarea Legii nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură are efect pentru viitor și nu se referă la procurorii pensionați deja.

În opinia reclamantului, prezenta cerere de chemare în judecată cade sub incidența Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar.

La fel, reclamantul a invocat hotărârea Curții Constituționale nr. 4 din 27 ianuarie 2000, potrivit căreia, suspendarea sau micșorarea pensiei poate avea loc doar în cazul stabilirii ei cu încălcări, care în cazul său, nu se înregistrează.

Prin hotărârea din 23 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea depusă de Rotarciuc Alexei împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind anularea refuzului, obligarea recalculării pensiei.

A fost anulat răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.R-2709/19 din data de 13 ianuarie 2020.

A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale, oficiul teritorial competent, să recalculeze pensia pentru vechime în muncă lui Rotarciuc Alexei ținând cont de salariul procurorului în funcție stabilit conform Legii nr. 270 privind sistemul unitar de salarizare în sectorul bugetar, începând cu 01 decembrie 2018 (f.d.75,78-83).

Conform avizelor de recepție anexate, se constată că Casa Națională de Asigurări Sociale a recepționat dispozitivul hotărârii la 05 august 2020 (f.d.76), ulterior la 07 octombrie 2020 a recepționat hotărârea motivată (f.d.92).

La 17 august 2020, prin intermediul poștei electronice (f.d.85), Casa Națională de Asigurări Sociale a depus cerere de apel nemotivată (f.d.86-87), iar la 04 noiembrie 2020 a depus motivarea apelului împotriva hotărârii din 23 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea integrală a hotărârii contestate, emiterea unei decizii prin care să fie respinsă acțiunea depusă de Alexei Rotarciuc (f.d.93-95).

Prin încheierea din 18 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, completul de judecată de drept comun și-a declinat competența de judecare a cauzei de contencios administrativ, la acțiunea înaintată de Rotarciuc Alexei împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind anularea refuzului, obligarea recalculării pensiei, în favoarea completului de judecată specializat în materie de contencios administrativ (f.d.102-103).

Prin decizia din 12 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel declarată de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 23 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d.123, 124-153).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prin decizia din 14 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, devenită irevocabilă prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2018, Casa Națională de Asigurări Sociale a fost obligată să-i recalculeze lui Alexei Rotarciuc pensia pentru vechime în muncă, ținând cont de majorarea generală a salariului procurorului în funcție începând cu 05 aprilie 2013, după creșterea cu 35% și începând cu 01 august 2016 după creșterea conform art. 60 din Legea nr. 3 cu privire la Procuratură.

Prin răspunsul nr. R-2709/19 din 13 ianuarie 2020, Casa Națională de Asigurări Sociale i-a refuzat lui Alexei Rotarciuc în admiterea cerințelor înaintate în baza cereri din 11 decembrie 2019, comunicând că nu este temei legitim de a recalcula pensia ca procuror în baza Anexei nr. 4 din Legea nr. 270 din 23 noiembrie 2018 privind sistemul unitar de salarizare în sistemul bugetar, începând cu data de 01 decembrie 2018.

Instanța de apel a reținut că, potrivit art. 73 alin. (1) și (8) din Legea cu privire la Procuratură nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 care prevede că, persoana care a atins vârsta de 50 de ani și are o vechime totală în muncă de cel puțin 20 de ani, 6 dintre care cel puțin 12 ani și 6 luni în funcția de procuror sau de judecător, are dreptul la pensie pentru vechime în muncă în proporție de 55% față de salariul mediu al procurorului în exercițiu în funcția respectivă, iar pentru fiecare an complet de muncă peste vechimea de 20 de ani, are dreptul la un adaos de 3%, dar nu mai mult de 80%. Salariul mediu se determină la momentul stabilirii pensiei, luându-se în considerare ultima funcție deținută de procuror.

Prin urmare, la caz, Alexei Rotarciuc întrunea condițiile pentru recalcularea pensiei în perioada vizată, cu dreptul de a beneficia de recalcularea acesteia, în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, începând cu luna următoare celei în care s-a majorat salariul, indiferent de faptul dacă pensionarul lucrează sau nu în organele Procuraturii, deoarece legea prevedea o asemenea modalitate și permitea această recalculare, iar începând cu 01 iulie 2011, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea completarea unor acte legislative, au fost abrogate alin. (3)-(10) ale art. 73 din Legea nr. 294- XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, și prin urmare, legea nu mai prevede o asemenea posibilitate de recalculare a pensiei.

De asemenea, instanța de apel a notat că, un drept patrimonial dobândit, cum ar fi dreptul la pensia ce se află în plată și care deja are o valoare economică, constituie un drept de proprietate în sensul art. 1 Primul Protocol adițional CEDO, or, Alexei Rotarciuc a dobândit licit acest drept social, odată cu acordarea pensiei pentru vechime

în muncă în anul 2010, iar drepturile diminuate prin normele Legii nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, ca drepturi potențiale sau aleatorii se referă, exclusiv, pentru viitor la procurori cu drept de pensionare fiind inadmisibil de a diminua protecția juridică a statutului procurorului în procesul adoptării unor legi noi. Noile prevederi legale se vor aplica numai pentru viitor și numai față de persoanele care au solicitat acordarea pensiei după intrarea acestora în vigoare, fără a se aduce atingere drepturilor de pensie stabilite anterior.

În acest sens, instanța de apel a relevat că, Alexei Rotarciuc, cu aplicarea principiului recalculării pensiei la creșterea ordinară a salariului procurorului în exercițiu este confirmat de instanța de jurisdicție constituțională, dreptul reclamantului cu aplicarea principiului recalculării pensiei la creșterea ordinară a salariului procurorului în exercițiu este menținut de instanța de jurisdicție constituțională, iar dreptul subiectiv constituit în baza unor legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare, potrivit regulii generale legea nouă nu poate modifica regimul juridic al dreptului anterior, îl poate suprima sau înlocui cu un alt drept, însă legea nouă nu poate desființa modalitatea prin care legea anterioară a instituit dreptul respectiv și efectele lui. Legea nouă nefiind aplicabilă unei fapte din trecut conform prevederilor art. 6 din Codul civil.

Așadar, instanța de apel a apreciat ca fiind justă concluzia primei instanței cu referire la faptul că, actele judecătorești irevocabile, precum și prevederile Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018, determină majorarea salariului procurorului în funcție, cu implicarea dreptului reclamantului de a beneficia de recalcularea pensiei conform normei enunțate.

În acest sens, instanța de apel a respins argumentele Casei Naționale de Asigurări Sociale potrivit cărora hotărârea anterioară emisă în privința lui Alexei Rotarciuc a fost executată și alt temei de recalculare a pensiei nu se atestă, or, hotărârea anterioară analizată supra stabilește per general dreptul reclamantului de a beneficia de recalcularea pensiei în dependență de majorarea salariului unui procuror în funcție, și în special, conform Legii nr. 37 din 07 martie 2013 și Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013, care determinase la acel moment majorarea salariului procurorului în funcție, iar odată ce deja printr-un act judecătorec anterior, a fost stabilit dreptul de a beneficia de recalcularea pensiei în dependență de majorarea salariului procurorului în funcție, la moment doar urmează să se confirme dreptul reclamantului/intimat la recalcularea pensiei și conform Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018.

În viziunea instanței de apel, o soluție contrară este imposibilă odată ce dreptul de bază de recalculare a pensiei în dependență de majorarea salariului procurorului în funcție are puterea lucrului judecat și decis, el urmând să fie reținut corespunzător și adaptat normelor și perioadelor de aplicare a acestora – la caz, Legii nr. 270 din 23 noiembrie 2018 pentru modificarea unor acte legislative.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind nefondate alegațiile Casei Naționale de Asigurări Sociale, precum că drepturile de pensionare a procurorilor sunt reglementate de prevederile art. 46² din Legea nr. 156 din 14 ianuarie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat, care însă nu prevede faptul că pensiile procurorilor și indemnizațiile viagere se recalculează în cazul majorării generale a salariului

procurorilor, or, acest articol, a intrat în vigoare la data de 01 iulie 2011 (introdus prin LP56 din 09.06.11, MO107-109/0L07.11 art.280), iar Alexei Rotarciuc este pensionat din anul 2010.

La 03 iunie 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.154), Casa Națională de Asigurări Sociale, a depus cerere de recurs nemotivată (f.d.155-156), iar la 24 august 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.161), a depus la Curtea Supremă de Justiție motivarea recursului împotriva deciziei din 12 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate, cu pronunțarea unei decizii noi (f.d.162-165).

În motivarea recursului, Casa Națională de Asigurări Sociale și-a manifestat dezacordul cu soluția instanței de apel, invocând că instanța de apel nu a analizat multiaspectual actele normative și legislația în vigoare care reglementează astfel de litigii, precum și nu au fost dovedite circumstanțele considerate de instanțele de judecată ca fiind stabilite.

Recurentul a menționat că art. 73 alin. (8) din Legea nr. 294/2008, prevedea că procurorii pensionați beneficiază de recalcularea pensiei pentru vechime în muncă și a indemnizației viagere în cazul majorării generale a salariului procurorilor. Recalcularea pensiei pentru vechime în muncă se efectuează ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie. Recalcularea se efectuează din data de întâi a lunii în care a fost efectuată majorarea salariului procurorului în exercițiu, indiferent de faptul dacă pensionarul lucrează sau nu în organele Procuraturii.

Prin art. VIII din Legea nr. 56 din 09 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, alineatele (3), (4), (5), (6), (7), (8), (9) și (10) ale art. 73 din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008, au fost abrogate.

Astfel, noua redacție a art. 73 din Legea nr. 294/2008, în vigoare de la 01 iulie 2011, prevedea că, procurorii, cu excepția procurorilor militari, au dreptul la pensie conform Legii nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii.

În așa mod, începând cu 01 iulie 2011, drepturile de pensionare a procurorilor au fost reglementate de prevederile art. 46² din Legea nr. 156/1998 privind sistemul public de pensii în vigoare până la data de 01 ianuarie 2018.

Conținutul art. 46² din Legea nr. 156/1998, nu prevedea faptul că pensiile procurorilor și indemnizațiile viagere se recalculează în cazul majorării generale a salariului procurorilor.

Respectiv, începând cu data de 01 iulie 2011 pensiile procurorilor nu se mai recalculează, dar se indexează anual la 1 aprilie conform art. 13 din Legea nr.156/1998 privind sistemul public de pensii.

În așa mod, în opinia recurentului, nu pot fi reținute argumentele instanței de apel precum că prin refuzul de recalculare a pensiei intimatului, acesta a fost lipsit de un drept garantat de lege, deoarece prin instituirea de către legislator a unor noi prevederi de asigurare socială, dreptul procurorilor la asigurare socială este garantat și în continuare.

Noile prevederi legale au exclus posibilitatea recalculării pensiei procurorului în demisie în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, însă legislatorul a prevăzut și a acordat o substituție echitabilă (în limitele posibilității

resurselor financiare disponibile în buget) în acest sens prin faptul că pensia procurorilor se indexează anual la data de 1 aprilie, precum prevede art. 13 din Legea nr. 156/1998.

Recurentul a menționat că, dreptul procurorilor la recalcularea pensiei a fost inițial reglementat de art. 34 alin. (6) din Legea nr. 118/2003, ulterior de către art.73 alin. (8) din Legea nr.294/2008, iar Alexei Rotarciuc a beneficiat de cadrul legal enunțat, în vederea recalculării pensiei, însă, prin Legea nr. 56 din 09 iunie 2011, legislatorul a dispus înlocuirea dreptului la recalcularea pensiei de procuror cu dreptul la indexare anuală a acestei prestații sociale.

Astfel, recurentul consideră neîntemeiat argumentele instanței de apel precum că intimatului îi sunt încălcate drepturile sociale cu conținut patrimonial (dreptul de proprietate), pentru că noile prevederi legale nu au lipsit pe intimatul de dreptul la pensie și nici nu i-au redus cuantumul pensiei, ci doar s-a instituit o nouă modalitate de ajustare a acesteia.

Recurentul a mai invocat că, Legea nr. 56 din 09 iunie 2011 privind modificarea și completarea unor acte legislative, prin care au fost abrogate prevederile art. 73 din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, prevedeau recalcularea pensiilor și indemnizațiilor viagere ale procurorilor, a fost obiectul examinării sub aspectul constituționalității acesteia.

Astfel, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 27 din 20 noiembrie 2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați, Curtea Constituțională a recunoscut ca fiind constituționale prevederile Legii nr. 56 din 09 iunie 2011, care prevăd condițiile noi privind asigurarea socială a procurorilor în exercițiu cât și a celor în demisie.

În așa mod, recurentul este de părere că, urmează a fi apreciat critic argumentul instanței de apel precum că procurorii pensionați au fost prejudiciați prin faptul că nu li se mai recalculează pensia în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, or statul nu are dreptul să micșoreze cuantumul pensiei stabilite printr-o lege anterioară. Se învederează că prin modificările operate la lege, declarate constituționale, statul nu a diminuat cuantumul pensiei procurorilor pensionați, ci a abrogat prevederea cu privire la recalcularea pe viitor, cuantumul pensiei stabilit și achitat procurorilor pensionați până la abrogarea prevederilor cu privire la recalculare, nefiind atins sau micșorat în nici un fel.

Totodată, recurentul a criticat argumentul instanței de apel cu privire la faptul că reclamantul, fiind pensionar din 01 februarie 2010, a obținut dreptul la recalcularea pensiei conform legii vechi, prin urmare legea nouă nu poate avea caracter retroactiv asupra dreptului său legitim dobândit anterior intrării în vigoare a legii noi. Recurentul consideră că, acest argument nu poate fi reținut, or, acesta contravine prevederilor art. 6 alin. (2) și (3) din Codul civil, care prevede că legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare. De la data intrării în vigoare a legii noi, efectele legii vechi încetează, cu excepția cazurilor în care legea nouă prevede altfel.

Prin urmare, intimatul devenind pensionar la 01 februarie 2010, de atunci și până în anul 2011, a beneficiat de recalcularea pensiei în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, deoarece Legea prevedea această recalculare, însă, începând cu data de 01 iulie 2011, legea nu mai prevede recalcularea pensiei, prin urmare relațiile beneficiarului de pensie în raport cu Casa Națională de Asigurări Sociale, din 2011 până în prezent, cad sub guvernarea legii noi, deoarece sunt relații în curs de realizare și urmează să fie guvernate de legile în vigoare la momentul realizării.

Conform art. 244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 12 mai 2021.

Instanța de recurs constată că la materialele cauzei lipsește notificarea de către Curtea de Apel Chișinău părților în proces a dispozitivului deciziei contestate, însă potrivit avizului de recepție DS8003421998AS (f.d.158), se constată că la 05 august 2021, Casa Națională de Asigurări Sociale, a recepționat decizia motivată.

La 03 iunie 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.154), Casa Națională de Asigurări Sociale, a depus cerere de recurs nemotivată (f.d.155-156), iar la 24 august 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d.161), a depus la Curtea Supremă de Justiție motivarea recursului împotriva deciziei din 12 mai 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate, cu pronunțarea unei decizii noi (f.d.162-165). Astfel, instanța de recurs consideră că recursul a fost depus cu respectarea termenului prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 10 septembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.167). Însă până la data examinării admisibilității recursului, Alexei Rotarciuc nu a făcut uz de dreptul de a depune referință.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de

legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În context, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale, este inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art. art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh